

LEGISLAȚIE ROMÂNIA

Portal legislativ actualizat din surse publice oficiale

VERSIUNE INFORMATIVĂ PENTRU CONSULTARE

Decretul nr. 212/1953

privind reglementarea profesiei de medic

DECRET

Necunoscut

EMITENT

Marea Adunare Națională

PUBLICARE

Buletinul Oficial

ULTIMA VERIFICARE

27 mai 2026, 16:37

SURSA OFICIALĂ

<https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/43401>

Document generat informativ din surse publice oficiale. Nu înlocuiește Portalul Legislativ - legislatie.just.ro.

Cuprins

1. Articolul 1	11. Articolul 11
2. Articolul 2	12. Articolul 12
3. Articolul 3	13. Articolul 13
4. Articolul 4	14. Articolul 14
5. Articolul 5	15. Articolul 15
6. Articolul 6	16. Articolul 16
7. Articolul 7	17. Articolul 17
8. Articolul 8	18. Articolul 18
9. Articolul 9	19. Articolul 19
10. Articolul 10	

Articole

Articolul 1

Dreptul de a practica profesiunea de medic îl au în Republica Populara Română, persoanele care au obținut titlul de medic, după distincțiunile de la art. 2.

Articolul 2

Au dreptul la practica profesiei de medic:

- a) medicii care au absolvit o școală superioară de medicină și au obținut diploma pentru titlul de medic în țară;
 - b) medicii cărora li s-a echivalat în țară diploma pentru titlul de doctor în medicină sau medic obținută în alte state. Actele care stabilesc dreptul la titlul de medic sînt: diploma instituției medicale de învățămînt superior sau copia legalizată a acesteia.
-

Articolul 3

La intrarea lor în serviciu, medicii sînt obligați să prezinte administrației actele care stabilesc dreptul la titlul de medic. Cei care angajează medici, fără ca aceștia să prezinte actele prevăzute în alineatul precedent, sînt răspunzători potrivit legilor penale. Medicii care vor practica în particular, sînt obligați să se înregistreze la secțiunea sanitară a raionului sau orașului de subordonare regională în raza căruia practica medicina în particular, în care scop au obligația să prezinte actele prevăzute în art.2. Cadrele care practica în prezent profesiunea de medic se vor înregistra la secțiunea sanitară respectivă în termen de 3 luni de la apariția prezentului decret, potrivit alineatului precedent.

Articolul 4

În cazul cînd medicul nu prezintă nici unul din actele prevăzute la art. 2 sau în cazul cînd din cele prezentate nu rezultă în mod neîndoielnic dreptul la titlul de medic, secțiunea sanitară poate acorda celui în cauză un termen pentru aducerea actelor ce sînt necesare. Dacă acestea nu sînt prezentate în termenul acordat, stabilirea dreptului persoanei la titlul de medic este de competența Ministrului Sănătății. Cînd cei interesați nu pot face dovada dreptului la titlul de medic, vor fi supuși unui stagiu de practică și unui examen de control, dacă fac dovada că au îndeplinit funcția de medic într-o unitate medicală de stat, în ultimii 10 ani.

Articolul 5

Pot fi supuși executării unui stagiu de practica și unui examen de control, medicii care nu au lucrat în profesia de medic respectiva timp de 5 ani, dacă doresc a exercita din nou profesia de medic. De asemenea, pot fi supuși unui stagiu de practica sau unui examen de control, medicii care au arătat prin rezultatele practicii în timpul activității lor cunoștințe cu totul neîndestulătoare. Secțiunile sanitare regionale vor semnala aceste cazuri, ce vor fi anchetate de o comisie desemnată de Ministrul Sănătății. Condițiile examenului de control și durata stagiului de practica se stabilesc prin instrucțiuni, ce către Ministerul Învățământului Superior. Medicului supus la una din probele de mai sus și care da dovada manifesta a lipsei de cunoștințe și de capacitate, i se poate retrage dreptul de practica a profesiei de medic, conform instrucțiunilor ce se vor elabora de către Ministerul Sănătății.

Articolul 6

Pentru ca medicii să poată practica profesia în cabinetele particulare, trebuie să aibă o autorizație eliberată de secțiunea sanitară, din care să rezulte ca, cabinetul respectiv îndeplinește condițiile igienico-sanitare corespunzătoare.

Articolul 7

Medicii care practica în particular trebuie să țină evidenta bolnavilor consultați și tratați, în registre speciale, șnuruite și sigilate de către secțiunea sanitară respectiva, indicând numele și adresa bolnavului, diagnosticul bolii, precum și tratamentul prescris. Medicii sînt obligați să prezinte aceste registre, la cerere, secțiunii sanitare și organelor judiciare.

Articolul 8

Orice medic este obligat, în cazul cînd este nevoie de asistența medicală urgentă, sa acorde primul ajutor medical, în conformitate cu instrucțiunile Ministerului Sănătății.

Articolul 9

Medicul este obligat sa anunțe la secțiunea sanitară, în cel mult 24 de ore, fiecare caz ivit în practica sa, de:

- a) boala contagioasa;
- b) otravire;
- c) crima;
- d) leziuni corporale grave;
- e) sinucidere; Cazurile enumerate la punctele b, c, d și e, vor fi anunțate de asemenea, în cel mult 24 de ore, Procuraturii și Militiei. Toate cazurile de leziuni corporale trebuiesc înregistrate de către medici și cu toată amănuntele posibile.

Articolul 10

Medicii au dreptul sa elibereze certificate medicale despre starea sănătății bolnavilor consultați sau tratați, precum și despre nașteri și decese. În certificatele eliberate medicii trebuie să indice în mod precis data, locul eliberării și scopul pentru care a fost eliberat certificatul respectiv. Certificatele se semnează de către cei ce le eliberează, cu indicarea titlului lor complet și cu aplicarea unei parafe nominale. În cazul când acesta lipsește, semnatura trebuie să fie certificată de unitatea în care medicul este angajat. Aceste certificate sînt supuse taxei de timbru prevăzută de legile financiare.

Articolul 11

Retetele prescrise de medici trebuie să fie semante, cu aplicarea unei parafe nominale.

Articolul 12

Pe firme, precum și în anunțuri și în publicațiuni, medicii pot indica numai titlul lor, numele și prenumele, specialitatea, precum și orele de primire.

Articolul 13

Medicii care sînt în serviciul statului și care lucrează în condițiuni deosebit de grele în combaterea de epidemii, precum și familiile lor, au dreptul în cazul imbolnavirii, pierderii capacității de muncă sau în cazul morții, în urma infecției provocată de aceasta munca, la un ajutor de stat, acordat pe baza unor instrucțiuni speciale ce vor fi întocmite de Ministerul Sănătății, de comun acord cu Ministerul Prevederilor Sociale, Ministerul Finanțelor și Consiliul Central al Sindicatelor din Republica Populara Română, care se va plati din bugetul Asigurărilor Sociale de Stat.

Articolul 14

Medicii au dreptul a ocupa funcții de organizatori de sănătate publică, funcții sanitaro-antiepidevice, cat și orice fuctie de specialitate în rețeaua medico-sanitară, putând efectua toate intervențiile chirurgicale și să aplice hipnoza, narcoza, anesteziile, vaccinariile, seruriile și terapeutică medicamentoasa, admise pentru folosirea (aplicarea) lor în practica medicală în cazurile indicate. Aplicarea hipnozei este permisă medicilor, numai în instituțiile de stat curative sau științifice și în cazuri excepționale la domiciliul bolnavului, în baza unui autorizații speciale scrise, data de Ministerul Sănătății, de comun acord cu Ministerul Justiției, autorizație ce se va elibera pe baza unor instrucțiuni speciale.

Articolul 15

Operațiile chirurgicale, inclusiv avorturile, pot fi efectuate de medici numai în instituțiile curative de stat. Intervențiile de prim ajutor urgent, precum și operațiile simple, conform listei ce va fi întocmită și publicată de Ministerul Sănătății, vor putea fi efectuate și în cabinetele particulare.

Articolul 16

Operațiile chirurgicale se fac cu consimțământul bolnavilor, iar în ceea ce privește persoanele sub 18 ani sau alienate, cu consimțământul părinților sau persoanei în grija căreia se afla. Operația necesară și urgentă pentru salvarea unei vieți sau a unui organ important, poate fi efectuată de un medic, după un consult cu cel puțin un alt medic, fără consimțământul persoanei în grija căreia se afla minorul sau alienatul, dacă aceștia nu pot fi întrebați fără riscuri unei întârzieri, - și fără consimțământul bolnavului, dacă acesta se găsește în stare înconștientă. Dacă consultul este legat de riscul întârzierii medicul poate hotărâ efectuarea operației și singur. Orice caz de acest fel trebuie să fie adus la conștiința secțiunii sanitare, în maxim 24 ore.

Articolul 17

Nerespectarea dispozițiilor prevăzute în decretul de față, atunci când constituie infracțiuni, se pedepsește conform legilor penale.

Articolul 18

Ministerul Sănătății va întocmi instrucțiuni de aplicare a dispozițiilor prezentului decret, cuprinzând și reglementarea problemelor enumerate la art. 5, 8, 13, 14 și 15.

Articolul 19

Dispozițiile Decretului Nr. 219 din 26 mai 1949, în ceea ce privesc reglementarea practicii profesiei de medic, se abroga. Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, PETRU GROZA Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, GH. MARUSSI -----